Nr. 47.

Gazeta Urzędowa

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** -- Cena pojedyńczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619.

Katowice, sobota, dnia 18. listopada 1933 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SKARBU

z dnia 30 października 1933 r.

o sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 4, 5, 6 i 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 617) zarządzam co następuje:

§ 1. Uliczna sprzedaż wyrobów tytoniowych oraz sprzedaż tych wyrobów w pomieszczeniach dworców kolejowych i autobusowych wymaga zezwolenia urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych.

Inne rodzaje sprzedaży wyrobów tytoniowych nie wymagają zezwolenia.

Przez uliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych rozumie się sprzedaż tych wyrobów w budkach, skrzynkach, kioskach, automatach ulicznych, sprzedaż ruchomą na ulicach i placach i t. p.

§ 2. Zezwolenia, o których mowa w ustępie pierwszym § 1 mogą być nadawane tylko osobom, wymienionym w art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 617).

Nadanie zezwolenia następuje przez doręczenie dokumentu wskazującego;

a) podstawę prawna udzielenia zezwolenia,
b) osobę, której daje się zezwolenie,
c) miejscowość i punkt, w którym sprzedaż ma być wykonywana,
d) termin rozpoczęcia sprzedaży,
e) czy zezwolenie daje się bezterminowo, czy też na czas określony.

Zezwolenia są przywiązane do osoby, której zostały nadane i nie mogą być odstępowane innym osobom.

Zezwolenia na czas określony nie mogą być udzielane na okres dłuższy, niż 6 miesięcy.

§ 3. Zezwolenia o których mowa w § 1, mogą być cofnięte przez urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych:

a) bez wypowiedzenia — w razie naruszenia przez sprzedawcę przepisów § 9 niniejszego rozporządzenia,
b) bez podania powodów, według swobodnego uznania urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych za co najmniej trzymiesięcznem wypowiedzeniem.

§ 4. Zezwolenia, o których mowa w § 1, wygasają:

a) w razie nierozpoczęcia sprzedaży najpóźniej w ciągu miesiąca od terminu, określonego w zezwoleniu, o ile nie nastąpiło przedłużenie tego terminu przez urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych.
b) w razie śmierci osoby, której dano zezwolenie,
c) w razie zrzeczenia się zezwolenia przez osobę, która je otrzymała,
d) w razie upływu czasu, na jaki zezwolenie zostało udzielone.

Orzekanie o wygaśnięciu zezwoleń należy do urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych.

§ 5. Odwołania od orzeczeń o cofnięciu lub wygaśnięciu zezwoleń, o których mowa w § 1, rozstrzygają izby skarbowe (Urząd Wojewódzki Śląski) Orzeczenia ich są ostateczne w administracyjnym toku instancji.

Odwołanie powinno być wniesione za pośrednictwem urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych najpóźniej w ciągu dni 14-tu, licząc od dnia następnego po dniu doręczenia orzeczenia tego urzędu. Odwołanie wstrzymuje wykonanie orzeczenia.

§ 6. Nie wolno bez zgody urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych uruchamiać no-

... przedaży wyrobów tytonio... ...szej, niż 50 metrów od przed... ...u) ulicznej sprzedaży wyrobów ...

...enie to nie dotyczy:

...dsiębiorstw, uruchamianych na mocy ...zwoleń, o których mowa w § 1.

...) przedsiębiorstw, działających na mocy umów zawartych z przedsiębiorstwem „Polski Monopol Tytoniowy“ w myśl art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzyczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 617),

c) sprzedaży wyrobów tytoniowych, uruchamianej w hotelach, lokalach rozrywkowych, zakładach gastronomicznych i bufetach.

§ 7. W sprzedaży ulicznej wyrobów tytoniowych wolno sprzedawać tylko papierosy; prowadzenie sprzedaży innych wyrobów wymaga osobnego zezwolenia urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych, które może być udzielone tylko wyjątkowo, jeśli sprzedaż ma być wykonywana w pomieszczeniu (kiosku), które zapewnia należytą konserwację wyrobów tytoniowych. Zezwolenia takie urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych wydawać będą po zasięgnięciu opinji właściwego terytorjalnie zakładu sprzedaży wyrobów tytoniowych „Polskiego Monopolu Tytoniowego“.

Inni sprzedawcy wyrobów tytoniowych mają prawo sprzedawać wszystkie wyroby tytoniowe, wprowadzone do obrotu przez przedsiębiorstwo „Polski Monopol Tytoniowy“.

§ 8. Sprzedawcy wyrobów tytoniowych obowiązani są do ścisłego przestrzegania przepisów, normujących sprzedaż wyrobów tytoniowych.

Do obowiązków ich należy w szczególności:

a) wyłączanie ze sprzedaży wyrobów tytoniowych uszkodzonych, zepsutych lub nieświeżych,

b) umieszczanie cennika wyrobów tytoniowych na widocznem miejscu w punktach sprzedaży,

c) umieszczanie zewnątrz lokalu szyldu, bądź napisu, wskazującego, że w danem przedsiębiorstwie sprzedaje się wyroby tytoniowe postanowienie to nie dotyczy sprzedaży wyrobów tytoniowych w hotelach, lokalach rozrywkowych zakładach gastronomicznych, bufetach i t. p.,

d) udzielanie organom przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy“ wszelkich wyjaśnień, związanych z prowadzeniem sprzedaży wyrobów tytoniowych.

§ 9. Wzbroniona jest sprzedaż wyrobów tytoniowych, niezaopatrzonych znakiem przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy“.

§ 10. Sprzedawcy wyrobów tytoniowych obowiązani są, z wyjątkami, o których mowa w ustępach następnych, sprzedawać te wyroby po cenach detalicznych, ustalanych przez Ministra Skarbu.

Sprzedawcy, z którymi przedsiębiorstwo „Polski Monopol Tytoniowy“ zawarło umowy, przewidziane w art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 617 (obowiązani są sprzedawać wyroby tytoniowe innym sprzedawcom tych wyrobów po cenach nie wyższych, niż ceny detaliczne, zmniejszone o 9 proc.

Poza przypadkiem, wymienionym w ustępie poprzednim, sprzedawcy wyrobów tytoniowych mogą odstępować sobie te wyroby po cenach umownych.

§ 11. Sprzedawcy, którzy w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia posiadali koncesję na sprzedaż wyrobów tytoniowych, o której mowa w ustępie pierwszym § 1, zachowują prawo do prowadzenia tej sprzedaży w tym punkcie, w którym prowadzili ją dotychczas. Przeniesienie tej sprzedaży do innego punktu wymaga zgody urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych.

Cofnięcie lub wygaśnięcie uprawnień, wymienionych w ustępie poprzednim, następuje zgodnie z §§ 1 3 i 4 niniejszego rozporządzenia.

§ 12. Na czas do dnia 31 grudnia 1933r. utrzymuje się rejony sprzedaży, wyznaczone na mocy dotychczasowych przepisów prawnych tym koncesjonarjuszom hurtowej sprzedaży wyrobów tytoniowych, którzy otrzymali koncesje na taką sprzedaż przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

W okresie tym przedsiębiorstwa sprzedaży wyrobów tytoniowych, znajdujące się w poszczególnych rejonach, mogą się zaopatrywać w wyroby tytoniowe tylko bądź bezpośrednio w hurtowni właściwej dla danego rejonu, bądź też w innych przedsiębiorstwach sprzedaży, należących do tego samego rejonu.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1933 r.

Równocześnie tracą moc obowiązującą:

a) rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1932 r. o koncesjonowanej sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 266) oraz z dnia 23 grudnia 1932 r. w sprawie zmiany tego rozporządzenia (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 965), z zastrzeżeniem, wynikającem z postanowień art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 617)

b) rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 17 listopada 1931 r, w sprawie zapasów wyrobów tytoniowych, które mogą posiadać osoby prywatne (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 856).

Minister Skarbu: Wł. Zawadzki

(Przedruk z Dz. Ust. Rzpl., z dnia 31. 10., poz. 676, nr. 87.)

Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej

z dnia 28 września 1933 r.

w sprawie obowiązkowego zgłaszania zachorowań na ostre zapalenie przednich rogów rdzenia (Polyomyelitis acuta anterior— choroba Heine-Medina).

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz

innych chorób, występujących nagminnie (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 402) i art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przekazaniu zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach zdrowia publicznego Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 493) zarządzam co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą rozporządzenia z dnia 26 września 1932 r. w sprawie obowiązkowego zgłaszania zachorowań na ostre zapalenie przednich rogów rdzenia (Polyomyelitis acuta anterior — choroba Heine-Medina) (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 744), przedłużoną rozporządzeniem z dnia 30 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 216) do dnia 14 października 1933 r., przedłuża się na dalsze 6 miesięcy.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej: Hubicki.

(Przedruk z Dz. Ust. Rzp. z dnia 20. 10. 1933r. nr. 81. poz. 584)

Wydział Powiatowy
Katowice
L.: Sm. II — 2/16

W gminie Mała Dąbrówka wybrano na stanowiska honorowych ławników pp. Leonarda Mańkę, Franciszka Brodę oraz Brunona Brzoskowskiego.

Wymienionych na urząd ten zatwierdziłem i zaprzysiężyłem.

Katowice, dnia 10 listopada 1933 r.

Starosta
(—) Dr. Seidler

Taryfa

opłat na urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa w obwodach badania powiatu katowickiego.

Na podstawie art. 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 361) o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa, oraz zgodnie z postanowieniami §§ 19—25 rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwo z dn. 31. XII. 1928 r. — Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 31 ex 1929), ustanawia Wydział Powiatowy w Katowicach następujące opłaty za urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa, oraz badania co do włośni (trychinoskopjj) obowiązujące na obszarze powiatu Katowice z wyjątkiem rzeźni publicznych.

I.

A. Za zwyczajne urzędowe badanie od sztuki

bez względu na odległość miejsca badania od miejsca zamieszkania organu badania:

1) konia, osła, muła lub osłomuła 6,00 zł
2) bydła rogatego ponad 3 miesiące 4,00 „
3) cielęcia do 3 mies., owcy, kozy 1,50 zł
4) sztuki trzody chlewnej łącznie z badaniem co do włośni 3,00 „
5) za badanie świń co do włośni przy ubojach domowych 2,50 „
6) za badanie świń co do włośni, szynki, innego kawałka mięsa lub słoniny 0,80 „
7) za badanie świń co do włośni przez oglądaczy mięsa przydzielonych lekarzom weter. w obwodach badania do wykonywania trychinoskopji 0,60 „

B. Za badanie

zastrzeżone dla lekarzy weter. w wypadkach przekraczających zakres działania oglądaczy a mianowicie n p. jeżeli:

a) już z wymiaru wynika, że zwierzę zgłoszone do badania dotknięte jest chorobą, przy której badanie przed ubojem zastrzeżone jest dla lekarzy weterynaryjnych.
b) posiadacz zgłasza do badania zwierzę po uboju bez poprzedniego badania za życia,
c) zwierzęta poddawane są ubojowi z konieczności i przeznaczone do użycia poza własnem gospodarstwem domowem, lub gdy przeznaczone są wprawdzie dla własnego gospodarstwa domowego, lecz okazują objawy i zmiany chorobowe nastręczające wątpliwości co do zdatności mięsa do spożycia:

1. bydła rogatego ponad 3 mies. i świń 6,30 zł
2. jałowizny poniżej 3 mies. jak również owcy, kozy 3,15 „
3) zwrot kosztów podróży
   a) przy podróżach koleją żelazną w/g norm przewidzianych dla urzędników państwowych (tj. zwrot kosztów biletu i ryczałt dojazdowy),
   b) przy podróżach kołowych wg. urzędowej taryfy miejscowej,
   c) przy użyciu własnego środka przewozowego każdy podwójny kilometr 0,90 „
4) prócz tego jeżeli czynność przeprowadzenia badania mięsa razem z podróżą, trwa więcej niż 6 godzin, 1/2 diety według normy przewidzianej dla urzędników państwowych VII. st. sł. w wypadkach przewidzianych w ust. I. B. oglądacze mogą wykonywać badanie świń co do włośni, lecz tylko za zgodą właściwego urzędowego lekarza weterynaryjnego i na jego własny rachunek i odpowiedzialność.

II.

Opłaty za badanie według I. A. pobiera się podwójnie jeżeli posiadacz zwierzęcia rzeźnego żąda badania:

a) w niedzielę lub ustawowe święto,
b) w godzinach nocnych tj. od godziny 20-ej do godz. 7-mej w czasie od 1 kwietnia do 30 wrześ-

nia i od godz. 19-tej do godz. 8-mej w czasie od 1 października do 31 marca,

c) jeżeli posiadacz odstąpił od zamiaru wykonania uboju,

d) jeżeli ubój zwierzęcia zostanie tak opóźniony, że badanie może być wykonane dopiero po upływie 2 lub więcej godzin od umówionego terminu.

Opłatę podwyższa się o 50 proc. jeżeli ubój zwierzęcia opóźni się tak, że badanie wykonać można dopiero po upływie 1 godziny od terminu wyznaczonego przez posiadacza.

III.

Za sprawdzenie urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa na żądanie posiadacza otrzymuje lekarz weterynaryjny wynagrodzenie w wysokości 6,30 zł oraz zwrot kosztów podróży według norm, przepisanych dla urzędników państwowych.

IV.

Za ponowne badanie otrzymuje państwowy lekarz weterynaryjny wynagrodzenie w wysokości ustalonej w § 22 rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa z dnia 31. XII. 1928 r. — Dz. U. R. P. nr. 3, poz. 31 ex 1929 r. —

V.

Opłata w wypadkach badania mięsa przez lekarza weterynaryjnego spowodowanego przez właściciela (posiadacza) skutkiem nieprawidłowego rozebrania zwierzęcia albo skutkiem usunięcia pewnych części zabitego, zwierzęcia potrzebnych dla oceny mięsa, lub też na skutek niedozwolonych i innych manipulacji oprócz wymienionych w I A. (dla oglądacza wynoszą 7,00 zł. od sztuki bez względu na gatunek zwierząt oraz zwrot kosztów podróży według norm przewidzianych dla urzędników państwowych. —

VI.

Opłaty wyszczególnione w ust. I. A. oraz w ust. I. B. pkt. 1 — 2 jak i w ust. II. i w ust. V. posiadacz badanego zwierzęcia (mięsa) winien uiścić właściwemu organowi badania za odpowiedniem pokwitowaniem bezpośrednio przed badaniem.

VII.

Posiadacz zwierzęcia badanego ponosi również należytości wymienione w ust. III. i IV. jeżeli sprawdzenie badania wzgl. ponowne badanie dokonane na jego żądanie, potwierdziło wynik zakwestjonowanego badania lub zakwestjonowanego sprawdzenia.

VIII.

Należytości wymienione w ust. I. B. pkt. 3 a, b i c i pkt. 4 oraz ust. III. i IV. otrzymuje lekarz weterynaryjny z Kasy Wydziału Powiatowego z wyjątkiem wypadków przewidzianych w ust. VII. na podstawie przedłożonego rachunku należytości i kosztów podróży, sporządzonego według dziennika badania.

IX.

Z należytości pobranych od posiadaczy zwierząt według ust. I. A. oddają oglądacze mięsa i lekarze weterynaryjni 10 proc. od należytości pobranych według I. A. oraz I. B. pkt. 1 — 2 wraz ze sumarycznym wykazem zbadanych zwierząt i pobranych kwot, sporządzonych dokładnie według dziennika badania i kwitarjusza właściwym Okręgom Urzędowym. Okręgi Urzędowe przesyłają zaś te kwoty po pokwitowaniu w dzienniku badania Wydziałowi Powiatowemu.

Wpłacanie winno być wykonane co miesiąc do 10. każdego miesiąca za miesiąc ubiegły. Wpływy te służą na pokrycie należytości wymienionych w ust. VIII. kosztów sporządzenia druków, pieczęci, przyborów do badania i innych wydatków związanych z badaniem mięsa.

Katowice, dnia 14. października 1933.

Wydział Powiatowy:

(L. S.) (—) Dr. Seidler

(—) Kudera (—) Halaczek

Wojewoda Śląski
Nr. Ad. II. 141(c)13.

Katowice, dnia 25. października 1933 r.

„Taryfę niniejszą zatwierdza się“.

Wojewoda

(L. S.) w z.

(—) Dr. Saloni
Wicewojewoda.

O g ł o s z o n o:
Katowice, dnia 15. listopada 1933 r.

Wydział Powiatowy

(—) Dr. Seidler
Przewodniczący.

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 8